

תת"ע 10098/04/18 - מדינת ישראל נגד וליד דלאשה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 10098-04-18 מדינת ישראל נ' דלאשה
תיק חיצוני: 90509431152

בפני	השופט אבישי קאופמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	וליד דלאשה
החלטה	

הנאשם עתר לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות ביום 7.5.2018 כמפורט בהחלטתי מיום 23.7.19, ואילו המאשימה התנגדה לבקשה.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, החלטתי לדחות את הבקשה.

עיון באישור המסירה בתיק מגלה כי הזימון נשלח לכתובת מלאה של הנאשם, לרבות מספר תיבת דואר והוחזר בידי הדואר בצירוף הערה "לא נדרש". המדובר במסירה כדין על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 המקימה "חזקת מסירה".

הנאשם לא לא הוכיח, אף לא טען, כי הזימון נשלח לכתובת שאינה נכונה, או לא נמסר לידיו מסיבה אחרת שאינה תלויה בו. לא לחינם קובעת תקנה 44 כי רשאי היה המבקש להוכיח "שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן", אולם הכחשה כללית של קבלת הזימון אין די בה.

יתרה מכך, בתיק בית המשפט אישור בדבר המצאת פסק הדין לידי הנאשם, בסמוך לאחר המועד שניתן, דהיינו כבר בחודש מאי 2018. הבקשה דנן מוגשת, אפוא, באיחור ניכר בן למעלה משנה. הנאשם טוען כי על פסק הדין נודע לו "בימים אלה" וזאת מבלי לפרט ולהסביר בוודאי שהוא אינו סותר את אישור הדואר בדבר המצאת פסק הדין לידיו כבר בחודש מאי 2018.

בנסיבות אלה ניתן היה לשקול ביטול פסק הדין רק לו היה מבסס הנאשם חשש ממשי לעיוות דין, אולם הוא אינו עושה כן. כל טענת הנאשם היא כי הוא "נהג זהיר לאורך שנים". עובדה זו בוודאי אינה עומדת בסתירה לחרیגה מקרית - בגבולות עבירה מסוג ברירת משפט - מהמהירות המותרת.

אשר על כן, מסקנתי היא כי הנאשם לא ביסס טענתו בדבר אי קבלת הזימון לדיון, הגיש בקשתו באיחור ניכר ואף לא העלה חשש ממשי לעיוות דין כתוצאה משפיטתו בהיעדר התייצבות, ובמיוחד כאשר העונש שנגזר עליו הוא של קנס על פי ברירת המשפט ותו לא.

ראו בהקשר זה פסקי הדין של בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 בעניין **סאלם** ובע"פ 2983/19 בעניין **פחמאוו**.

כאמור לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

ניתנה היום, י"ח אב תשע"ט, 19 אוגוסט 2019.